

Nr 13.

Ankom till riksdagens kansli den 24 februari 1932 kl. 5 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående skyldighet för handelsidkare att opartiskt betjäna allmänheten.

I en inom första kammaren väckt, till lagutskott hänvisad motion, nr 5, vilken behandlats av andra lagutskottet, har herr *Frändén m. fl.* hemställt, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t måtte förelägga nästkommande års riksdag sådant förslag till ändring i gällande näringsfrihetsförordning, att den, som i laga ordning erhållit tillstånd att driva handelsrörelse, må vara skyldig att opartiskt betjäna allmänheten och sålunda icke må vägra annan att mot kontant betalning inköpa varor, som av handlanden föres, till i vederbörande bransch gällande priser.

Beträffande de skäl, som motionärerna anfört till stöd för berörda hemställan, får utskottet hänvisa till motionen.

Genom förevarande motion fästes uppmärksamheten, bland annat, vid betydelsen för handlande och för den köpande allmänheten, att åt de förra beredes en neutral ställning vid inträffande arbetskonflikter. Enligt utskottets mening böra de av motionärerna i detta avseende påpekade förhållandena giva anledning till allvarlig prövning från statsmakternas sida.

Såsom framgår av utskottets förut denna dag avgivna utlåtande nr 12 pågår emellertid för närvarande en utredning rörande tredje mans rätt till neutralitet i arbetskonflikter. Enligt direktiven för denna utredning skall arbetet avse att klarlägga ifrågakommande missförhållandens art och omfattning, att undersöka, i vilken utsträckning gällande lagstiftning bereder möjlighet till ingripande, samt anledningen till att sådant ingripande icke i avsevärd utsträckning synes hava förekommit ävensom att överväga, vilka ytterligare lagstiftningsåtgärder som äro ur lagteknisk synpunkt möjliga, och den sannolika effektiviteten av dem. Beträffande det läge, i vilket detta utredningsarbete för närvarande befinner sig och de närmare omständigheter, som äro förknippade med utredningen, tillåter sig utskottet hänvisa till sitt nämnda utlåtande.

Det i motionen påtalade förhållandet, att handlande i åtskilliga fall indragits i pågående arbetskonflikter, och den av motionärerna framförda tanken att hävda handlandenas neutralitet genom att stadga skyldighet för handelsidkare att opartiskt betjäna allmänheten komma säkerligen att bli belysta genom berörda utredning. Då utskottet anser sig kunna utgå från att så skall bli fallet och i motionen i övrigt icke förebragts tillräckliga

Utskottet.

skäl för att riksdagen nu skulle företaga någon åtgärd i anledning av densamma, finner utskottet sig icke kunna tillstyrka riksdagen att bifalla motionärernas yrkande.

Utskottet får förty hemställa,

att förevarande motion icke måtte föranleda till någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 18 februari 1932.

På andra lagutskottets vägnar:

HJALMAR VON SYDOW.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *von Sydow*, *Sigfrid Hansson*, *Österström*, *Frändén**, *Norman*, friherre *Lagerfelt*, *Larsson* i *Brålanda* och *Forslund**;

från andra kammaren: herrar *Magnusson* i *Kalmar*, *Magnusson* i *Skövde*, *Hage*, *Björnberg*, *Hansson* i *Trollhättan*, *Gardell* i *Gans*, *Ljung** och *Skoglund**.

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

av herrar *Sigfrid Hansson*, *Norman*, *Forslund*, *Magnusson* i *Kalmar*, *Hage* och *Hansson* i *Trollhättan*, vilka anförde:

I samband med arbetskonflikter ha de, som idka handel eller på annat sätt betjäna allmänheten, otvivelaktigt ett stort intresse av att, i den mån som de icke själva direkt äro invecklade i konflikterna, få driva sin rörelse utan hänsyn till de stridande parternas mellanhavanden och deras eventuella försök att vålla varandra svårigheter med avseende på behovet av att förse sig med förnödenhetsartiklar, vilka utbjudas i den allmänna marknaden. Försök att hindra sådana näringsidkare från att bedriva sin rörelse förekomma i regel icke och i varje fall icke i sådan utsträckning, att de kunna motivera en ändring i näringsfrihetsförordningen, som skulle innebära tvång för handlande att sälja av honom förda varor med ty åtföljande straff eller annan påföljd för uraktlåtenhet att göra det.

Vi hemställa därför,

att föreliggande motion icke måtte föranleda till någon riksdagens åtgärd.